

РЕШЕНИЕ

№ 285

гр. Смолян , 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и седми ноември, през две
хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател:	Дафинка Т. Чакърова
Членове:	Петранка Р. Прахова Зоя С. Шопова
Секретар:	Мара А. Кермедчиева

като разглежда докладваното от Зоя С. Шопова Въззивно гражданско дело №
20205400500463 по описа за 2020 година

Производството е по чл.258-273 ГПК.

С Решение № 83/10.07.2020 г. по гр.дело № 225/2019 г. Маданският районен съд ОСЪЖДА Застрахователно дружество “ЕВРОИНС“ АД - гр.София, в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите относно лек автомобил „Пежо 306“, с рег.№ СМ **** АМ, да заплати на ищцата Р.Р.С. сумата от 4 600 лв. застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди-претърпени от нея болки, страдания и стрес от ПТП, настъпило на 20.IV.2017 год., около 15.50 часа, на РП II-86, км. 121.500 с.Р., причинено от К.Ш.С.в, управлявал лекия автомобил „Пежо306“ с рег.№ СМ **** АМ, която сума следва да се изплати ведно със законната лихва, считано от 16.II.2018 г. до окончателното ѝ плащане; и ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 4 600 лв. до претендираните 12 000 лева.

Също така, ЗД “Евроинс“ АД-гр.София е осъдено

да заплати на Р.С. 550 лева разноски по делото; в полза на адвокат В.В.О. -

553 лв. възнаграждение по чл.38,ал.2 от ЗА; както и по сметка на Маданския районен съд – 184 лв. държавна такса върху уважения размер на исковете и 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

Р.С. е осъдена да плати на ЗД

“Евроинс“ АД-гр.София разноски според отхвърлената част от исковете за юр. възнаграждение в размер на 300 лева.

Срещу това решение в частта, с която е осъдено да

заплати на Р.С. обезщетение за разликата над 1 600 лв. до 4 600 лв., както и лихва върху тази разлика и разноски, е подадена допустима въззивна жалба от ЗД „ЕВРОИНС“ АД-гр.София, с искане да бъде отменено и да се отхвърли искът за обезщетение за разликата над 1 600 лв. до 4 600 лв. като прекомерно.

В съдебно заседание жалбоподателят ЗД „Евроинс“ АД-гр.София, редовно призовано, не изпраща представител. От пълномощника му юр.С.М. жалбата се поддържа с писмена молба, като се претендира и присъждане на разноските за юр.възнаграждение по преценка на съда и 60 лв. държавна такса.

Въззиваемата по тази жалба Р.Р.С. с отговор по чл.263, ал.1 ГПК, чрез пълномощника и адв.В.О., оспорва жалбата на застрахователното дружество и моли решението в обжалваната от него част да се потвърди, както и да и бъдат присъдени разноските.

Отделно, от самата Р.Р.С. е подадена чрез същия пълномощник насрещна въззивна жалба по чл.263, ал.2 ГПК против решението в частта, с която е отхвърлен искът и за обезщетение за разликата над 4 600 лв. до 12 000 лв. Тя иска отмяна в тази част и присъждане на пълния размер, със законната лихва от 16.02.2018 г., както и съответните разноски по делото.

Срещу насрещната въззивна жалба не е подаден отговор от ЗД „Евроинс“ АД.

В съдебно заседание Р.С., редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Въззивният съд намира, че решението е правилно в частта, с която е уважен искът на Р.С. за разликата над 1 600 лв. до 3 000 лв. обезщетение ведно със законната лихва; както и в частта, с която е отхвърлен искът на Р.С. за разликата над 4 600 лв. до 12 000 лв. Намира също, че решението следва да се отмени изцяло в частите за разносните и държавната такса в полза на МРС; и частично - за разликата над 3 000 лв. до присъдените 4 600 лв. обезщетение за неимуществени вреди.

По фактите, установени от документите, неоспорените заключения по съдебно-автотехническата и медицинската експертизи и свидетелските показания, не се спори по делото и в тази част следва да се имат предвид изложените от първоинстанционния съд мотиви по арг. от чл.272 ГПК.

Въззивният съд намира обаче, че величината на обезщетение над 7 000 лв. до 9 200 лв. се явява завишена с оглед критерия за справедливост по чл.52 ЗЗД и разясненията по ППВС № 4/1968 г. Установява се от Епикриза № 354 от Хирургично отделение на МБАЛ „Д-р Братан Шукеров" АД-Смолян, по с ИЗ 4807, постъпила на 20.04.2017 и изписана на 25.04.2017 г.; Амбулаторен лист № 48 от 01.06.2017, издаден от д-р Б.П., специалист невролог, и от заключението по съдебно-медицинската експертиза, че Р.С., вследствие ПТП от 20.04.2017 г., претърпява контузия на главата с мозъчно сътресение, контузия на тъканите и структурите в областта на гръдния кош и шията; както и че контузията и мозъчното сътресение са довели до разстройство на здравето и, временно и неопасно за живота и. Първоначално болките и са били умерени по сила и интензитет, като постепенно са отслабвали до пълното им изчезване след приключване на оздравителния процес. В епикризата са отразени оплакванията и при постъпването на 25.04.2017 г. от главоболие, гадене, болки в шията, болки в гръдния кош.

Вещото лице д-р А.Б. установява, че контузията на главата и мозъчното сътресение са най-леката степен на мозъчна травма, получаващи се в областта на главата. В медицинската документация няма данни пострадалата да е изпадала в безсъзнание до степен на травматична кома, поради което експертът преценя, че контузията на главата и сътресението на

мозъка са довели до разстройство на здравето, временно и неопасно за живота. Контузията на гръдния кош и шията са травми без счупвания на подлежащи костни структури или увреди на важни структури и органи в същите области.

На Р.С. е провеждано консервативно лечение, стандартно за типа на травмите, включващо противооточна терапия, обезболяващи и кръвоспиращи лекарства.

При нормален ход на възстановителния процес, той може да продължи до 45-50 дни от нанасянето на травмата, който също може да включва прием на обезболяващи, физиотерапия, покой.

Както се спомена, първоначално болките са били умерени по сила и интензитет, като постепенно са отслабвали до пълното им изчезване след приключване на оздравителния процес.

Също така, ищцата има остеохондрозни и спондилозни промени на шийните прешлени, които не се дължат на травмата от ПТП. За тази травма вещото лице д-р А.Б. сочи, че може да се предположи, че тя е засилила и ускорила прогресията на вече съществуващото заболяване, а именно: дегенеративните остеохондрозни и спондилозни промени в шийния отдел.

Съобщените от ищцата на прегледа на 13.01.2020 г. при вещото лице оплаквания: болки в шията, болки и тръпнене на двете ръце при претоварване, продължителна физическа работа, могат да се обяснят, според д-р Б., с тези дегенеративни остеохондрозни и спондилозни промени на шийните прешлени, установени от КАТ по време на хоспитализацията на ищцата в МБАЛ Смолян и потвърдени от ЯМР изследването на 01.06.2017 г., които не са резултат от травмата при процесното ПТП.

Разпитаният по делото свидетел К.С., съпруг на ищцата, чиито показания са преценяват съобразно чл.172 ГПК, сочи, че тя веднага след удара е много зле, лежи като мъртва без да помръдне. Слагат и шина на врата и лежи в болницата. След изписването и продължават болките в раменете, вие и се свят. Тя носи шината едни месец, но си я слага и при по-

дълго пътуване, в момента от време на време също и се вие свят.

В случая при определяне на обезщетението за неимуществени вреди следва да се отчете липсата на невъзстановени и невъзстановими увреди, пряко свързани с травмата; умереността на първоначалните болки и пълното им отзвучаване след оздравяването; пролежаването само за 5 дни в хирургичното отделение на болницата, липсата на опасност за живота на ищцата и временния характер на разстройството на здравето и; липсата на усложнения при оздравителния процес и впоследствие; възрастта на ищцата, която през 2017 г. е на 52 години. В същото време трябва да се държи сметка, че ищцата е претърпяла уплаха, имала е главоболие и гадене, контузии на две места – на главата, както и на гръдния кош и шията, наложили носенето около месец на шийна яка; получила е сътресение на мозъка, имала е болки и световъртеж, продължили повече от месец; че е възможно травмата да е засилила и ускорила прогресията на вече съществуващите дегенеративни промени в организма на ищцата в шийния отдел. Всичко това не може да обоснове по-нисък от общо 7 000 лв. размер на обезщетението.

Съдът намира, че сумата от 7 000 лв. е справедлив еквивалент на понесените от С. болки и страдания. От тях следва да се приспадат платените през 2017 г. от застрахователя-ответник на ищцата 4 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от процесното ПТП, при което остатъкът от 3 000 лв. следва да се получи по настоящото дело. Размерът на минималната работна заплата през 2017 г., която е била 460 лв., би могъл да служи за ориентир относно икономическото състояние, което трябва да се съобрази при определяне на обезщетението, но не и сама по себе си. Същото важи и относно лимитите на застрахователните обезщетения при застраховка „Гражданска отговорност“, предвидени в чл.468 КЗ. Именно при претеглянето им в съвкупност се налага извод, че чрез получаването на 7 000 лв. обезщетение /от което сега се приспадат платените преди това доброволно 4 000 лв./ ще е налице и съобразяване със социално-икономическото положение в страната към момента на увреждането - 20.04.2017 г.

Изложените досега разсъждения важат и относно неоснователността на насрещната въззивна жалба срещу решението в частта,

с която е отхвърлен искът за разликата над 4 600 лв. до 12 000 лв. Правилно МРС е постановил обжалваната отхвърлителна част, тъй като размер на обезщетението над 3 000 лв., което е разликата между дължимите 7 000 лв. и получените 4 000 лв., би бил несправедливо завишен предвид чл.52 ЗЗД при установените по-горе болки и страдания.

По изложените съображения Смолянският окръжен

съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 83/10.07.2020 г. по гр.дело № 225/2019 г. на Маданския районен съд в частта, с която е отхвърлен искът на Р.Р.С. срещу ЗД „Евроинс“ АД-гр.София за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от настъпило на 20.04.2017 г. ПТП за разликата над 4 600 лв. до 12 000 лв. и за лихвата за забава върху тази разлика; както и в частта, с която ЗД „Евроинс“ АД-гр.София е осъдено да заплати на Р.Р.С. обезщетение за неимуществени вреди от ПТП на 20.04.2017 г. за разликата над 1 600 лв. до 3 000 лв. и за законната лихва върху тази разлика от 16.02.2018 г. до окончателното и изплащане.

ОТМЕНЯ решение № 83/10.07.2020 г. по гр.дело № 225/2019 г. на Маданския районен съд в частта, с която страните са осъдени да си плащат взаимно разноски и 184 лв. държавна такса в полза на РС-Мадан от ЗД „Евроинс“ АД; както и в частта, с която ЗД „Евроинс“ АД-гр.София е осъдено да заплати на Р.Р.С. обезщетение за неимуществени вреди от настъпило на 20.04.2017 г. ПТП за разликата над 3 000 лв. до 4 600 лв. и за законната лихва върху тази разлика от 16.02.2018 г., и вместо това постановява:

ОТХВЪРЛЯ иска на Р.Р.С., ЕГН *****, за осъждане на ЗД „ЕВРОИНС“ АД - гр.София, ЕИК121265113, в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на

автомобилистите относно лек автомобил „Пежо“, модел 306, с рег.№ СМ **** АМ, да заплати на ищцата Р.Р.С. разликата над 3 000 лв. до 4 600 лв. застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 20.04.2017 год. около 15.50 часа, на РП II-86, км. 121.500 с.Р., причинено от К.Ш.С.в, управлявал лекия автомобил „Пежо 306“ с рег.№ СМ **** АМ; както и законната лихва върху същата разлика, считано от 16.02.2018 г. до окончателното ѝ плащане.

В частта, с която ЗД „Евроинс“ АД-гр.София е осъдено да заплати на Р.С. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1 600 лв., ведно със законната лихва върху тях от 16.02.2018 г. до окончателно плащане, решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните, което да се извърши чрез техните пълномощници.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____